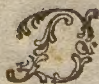

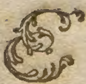
Ode do Kazimierza Cieńskiego starosty Zwinogrodzkiego – na dzień imienin ofiarowany.

d. 4. marca 1794.

Poezye Nr 1974.

Do

KAZIMIERZA

CIENSKIEGO

STAROSTY ZWINOGRODZKIEGO

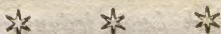
NA DZIEN IMIENIN

OFIAROWANY.

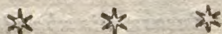
Dnia 4. Marca 1796.

Wielbiony głośno z czynow i chęci
Przykładny Cnotą zacny KAZMIERZU
Szczerość Rocznicę dziś Twoią święci
Obywatelu, Oycze, Rycerzu.

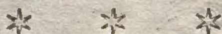

Wiekuy wesoły, czerſtwy, szczęśliwy,
Toć z Przyiaciołmi Wilkońscy życzą,
I ci, co Twoie zaymuią niwy,
I ci, co Twoie serce dziedziczą.

Chciał-

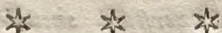
Chciałbym Ci w prawdzie dziś Kościoł Chwały
Zprzybyciem w Dom Naſz ku Czci Twey ſtawić
Lecz znana ſkromność Duszy wspaniałey
Więcey Cię każe kochać, niż sławić.

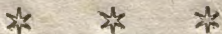
Coś z chwałą odbył, chciałby kto dociec?
Niech idzie, Tyniec powie otwarcie
Przyzną i Krakow, gdzie Syn i Ociec
Stał się ofiarą na Kraiu wsparcie.

Coś ieſt, niech szuka, ieżli wie mało
Idąc przez lata, dnie, i godziny,
O rzadka cnoto! zaświadczą śmiało,
Ześ ieſt Miłośnik Ludu iedyny.

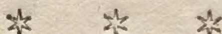

Ześ miękkim nie był Sardanapalem,
Scisły w początkach zasady swoi,
Nie odſtąpiłeś od nich ni całem,
Chcąc, sam Eneasz nie zbawił Troi.

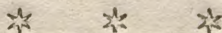

Stoy

Stoy piorko wiele pisać nienada,
Snać w Pitagora Szkoleś nie było,
Niechay pismackie lepiey to gada;
Powtorzmy ieszcze, co nam ieſt miło.

Powszechnie pragniem Twoi czciciele,
Byś z Zoną dobrą, z Dziećmi lubemi,
Miał nieprzerwane słodycze w dziele,
Miłość i wdzięczność w Oyczyſtcy ziemi.

Zyy, iak naydłużey Ziomkom do wzoru,
Ktorzy Rocznicę czczą nutą proſtą,
Szczerą bo wieyſką, choć bez wytworu,
Zyy zdrow, szczęśliwy, wesoł ***STAROSTO!***

BIBLIOTH: UNIV.

